

ת"פ 31419/01/12 - מדינת ישראל נגד מילנה קלנטרוב, עדן שלו

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת בשבתו
באשקלון

בפני: כב' השופטת דינה כהן

בעניין: מדינת ישראל

נגד

1. מילנה קלנטרוב
2. עדן שלו

ת"פ 31419-01-12
24 מאי 2016

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יוליה מינביץ'

הנאשמות בעצמן

ב"כ נאשמת 1 עו"ד ליאור רונן

ב"כ נאשמת 2 עו"ד אכרם חסונה - עוד פלסבורג בשם עו"ד חסונה שהופטר מהמתנה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשמות, ילידות 1982 ו-1983, הורשעו, עוד בתאריך 24/12/12 ע"י כב' הש' אלון רום, על יסוד הודאתן, בעבירות נשוא כתב אישום שתוקן במסגרת הסדר ושכלל תשעה אישומים לפי הפירוט שלהלן:

כניסה להתפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406 (א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") (5 עבירות).

גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

גניבה בתחבולה, לפי סעיפים 384 + 383(ג)(1)(א) לחוק העונשין.

עמוד 1

גניבת כרטיס חיוב, לפי סעיף 16(א) לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: "חוק כרטיסי חיוב") (3 עבירות).

הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב (4 עבירות).

הסגת גבול, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין (3 עבירות).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 6/1/2012 סמוך לשעה 20:00 נכנסו הנאשמות בתחבולה לדירה באשדוד בכך שנקשו בדלת הבית, הזדהו כעובדות ביטוח לאומי, ביקשו להיכנס פנימה, ומשנפתחה הדלת נכנסו לתוך הבית בכוונה לבצע גניבה או פשע. הנאשמות אמרו למתלוננת כי מתוקף עבודתן כעובדות הביטוח הלאומי הן באו לבדוק את תפקוד המטפלת, כיצד היא מנקה וכו'.

נאשמת 1 שוחחה עם המתלוננת במטרה להסיח את דעתה בעוד נאשמת 2 ניצלה את היסח הדעת של המתלוננת, נכנסה לחדר האמבטיה ונטלה מהארון ארנק שהכיל ₪1,800.

בהמשך, ביקשה נאשמת 2 מהמתלוננת את כרטיס הכספומט שלה וזו מסרה לה אותו.

הנאשמות יצאו מהבית כשהן נוטלות את רכוש המתלוננת המתואר. (אישום ראשון).

בהמשך אותו היום, סמוך לשעה 21:30, נכנסו הנאשמות לדירה נוספת באשדוד. הנאשמות נקשו בדלת הבית, הזדהו כעובדות הביטוח הלאומי, ביקשו להיכנס פנימה ומשנפתחה דלת הבית נכנסו פנימה במטרה לבצע גניבה או פשע. הנאשמות מסרו למתלונן כי מתוקף עבודתן הגיעו על מנת לראות את תפקוד המטפלת, איך היא מנקה וכו'.

נאשמת 1 שוחחה עם המתלונן על מנת להסיח את דעתו ונאשמת 2 ניצלה את היסח הדעת של המתלונן, נכנסה לחדר השינה בבית ונטלה מהמגירה כרטיס כספומט יחד עם הקוד הסודי של הכרטיס.

הנאשמות יצאו מהבית עם כרטיס הכספומט של המתלונן.

מיד בהמשך, השתמשו הנאשמות בכרטיס החיוב בכך שמשכו ממכשיר כספומט ברחוב מזומן בסך של ₪400 (אישום שני).

ביום 7/1/2012 סמוך לשעה 15:00 נקשו הנאשמות על דלת דירה נוספת באשדוד, הזדהו כעובדות הביטוח הלאומי וביקשו להיכנס פנימה. משנפתחה דלת הבית, נכנסו הנאשמות לדירה כשבכוונתן לבצע גניבה או פשע. הנאשמות אמרו למתלוננת שמתוקף עבודתן כעובדות ביטוח הלאומי הן באו לבדוק איך המטפלת מתפקדת איך היא מנקה וכו'. מיד ובסמוך, שוחחה נאשמת 1 עם המתלוננת במטרה להסיח את דעתה בעוד שנאשמת 2 ניצלה את היסח הדעת של המתלוננת ונטלה מכיס חלוק הבית של המתלוננת כרטיס כספומט. בהמשך, יצאו הנאשמות מהבית עם כרטיס הכספומט של המתלוננת ובשתי הזדמנויות משכו כספים באמצעות כרטיס הכספומט ₪4,000 (אישום שלישי).

ביום 8/1/2012 סמוך לשעה 11:30 הסיגו הנאשמות גבול לדירה בעיר אשדוד בכך שנקשו על דלת הבית, הזדהו כעובדות ביטוח לאומי, ביקשו להיכנס פנימה ומשנפתחה הדלת נכנסו פנימה בכוונה לבצע עבירה (אישום רביעי).

ביום 8/1/2012 סמוך לשעה 12:00 נקשו הנאשמות בדלת דירה באשדוד, הזדהו כעובדות ביטוח לאומי, ביקשו להיכנס פנימה ומשנפתחה דלת הדירה נכנסו הנאשמות פנימה בכוונה לבצע גניבה או פשע. הנאשמות אמרו למתלוננת שמתוקף עבודתן בביטוח הלאומי הן באו לבדוק איך המטפלת מתפקדת, איך היא מנקה וכו'. נאשמת 1 שוחחה עם המתלוננת ונאשמת 2 ניצלה את היסח הדעת של המתלוננת ונטלה מהארון בחדר השינה טבעת זהב משובצת יהלומים. הנאשמות יצאו מהבית עם הטבעת (אישום חמישי).

ביום 8/1/2012 סמוך לשעה 13:30 הסיגו הנאשמות גבול בכך שנקשו על דירה באשדוד כשהמתלוננת נעלה את דלת ביתה, הזדהו כעובדות ביטוח לאומי, ביקשו להיכנס פנימה. המתלוננת פתחה את דלת הבית והנאשמות נכנסו פנימה בכוונה לבצע עבירה. הנאשמות אמרו למתלוננים שמתוקף עבודתן בביטוח הלאומי הן באו לבדוק איך המטפלת מתפקדת, איך היא מנקה וכו'. נאשמת 1 ביקשה מהמתלוננים תעודת זהות ונאשמת 2 ביקשה מהמתלוננים מספר חשבון בנק. המתלוננים סירבו למסור את המידע והנאשמות עזבו את הבית (אישום שישי).

ביום 8/1/2012 סמוך לשעה 12:30 הסיגו הנאשמות גבול בכך שפגשו את המתלוננת על יד דלת ביתה בעיר אשדוד, הזדהו כעובדות ביטוח לאומי, וביקשו להיכנס פנימה. המתלוננת פתחה את דלת הבית והנאשמות נכנסו פנימה לבצע עבירה. הנאשמות מסרו למתלוננת שמתוקף עבודתן כעובדות בביטוח הלאומי הגיעו כדי לבדוק איך המטפלת מתפקדת, איך היא מנקה וכו'. הנאשמות ביקשו מהמתלוננת כרטיס כספומט ופרטי חשבון בנק. נאשמת 1 הסיחה את דעתה של המתלוננת ונאשמת 2 חיפשה שידה ובארון הבית ומשלא מצאה דבר עזבו הנאשמות את הבית (אישום שביעי).

ביום 8/1/2012 סמוך לשעה 14:30 נכנסו הנאשמות לדירה בעיר אשדוד. הנאשמות נקשו על דלת הדירה, הזדהו כעובדות הביטוח הלאומי, ביקשו להיכנס פנימה ומשנפתחה דלת הבית, נכנסו הנאשמות פנימה בכוונה לבצע גניבה או פשע. הנאשמות מסרו למתלוננת כי מתוקף עבודתן בביטוח הלאומי הן באו לבדוק איך המטפלת מתפקדת, איך היא מנקה וכו'. נאשמת 1 שוחחה עם המתלוננת במטרה להסיח את דעתה וביקשה ממנה תעודת זהות בעוד שנאשמת 2 ניצלה את היסח העת של המתלוננת ונטלה מתעודת הזהות כרטיס אשראי וקוד סודי של הכרטיס. הנאשמות יצאו מהבית עם הכרטיס והקוד ובהמשך השתמשו בכרטיס- משכו סך של 300 ₪ ורכשו במספר חנויות בשווי של 2,357 ₪ (אישום שמיני).

קודם למועדים נשוא האישומים 1-8 כמפורט, ביום 19/12/11 התקשרה נאשמת 2 במסגרת עבודתה למרקטינג למתלוננת והציעה לה לרכוש מוצרים. המתלוננת רכשה מוצר ומסרה לנאשמת 2 את פרטי כרטיס האשראי שלה. נאשמת 2 רשמה את פרטי האשראי של המתלוננת בטלפון הנייד שלה ובתאריכים 19-25/12/2011 השתמשו הנאשמות בפרטי כרטיס האשראי של המתלוננת בכך שרכשו מוצרים שונים בשווי של כ-3,137 ₪ (אישום תשיעי).

3. ב"כ הצדדים הגיעו להסדר במסגרתו הודו הנאשמות בעובדות כתב האישום המתוקן והופנו לקבלת

תסקירי שירות המבחן. כבר במעמד הצגת ההסדר צוין כי עמדת המאשימה לעונש הינה למאסר ארוך וממושך לצד ענישה נלווית.

שרות המבחן, ממועד הכרעת הדין, נדרש לדווח אודות מידת שיתוף הפעולה של הנאשמות עם גורמי הטיפול ולהביא בפני בימ"ש המלצותיו (טיעונים לעונש נשמעו בפני בהעברה ממותב אחר עקב שנויים בכללי הניתוב במרחב משקולים מערכתיים).

4. בעניין הנאשמת 1 הוגשו חמישה תסקירים.

מתסקיר ראשון מיום 5/5/13 שהגיש שירות המבחן עולה כי נאשמת 1, כבת 29, פרודה ואם לקטין כבן שש, מתגוררת בבית הוריה באשדוד יחד עם בנה, אינה עובדת.

תחילה, התרשם השירות כי נאשמת 1 הציגה עמדה פאסיבית, נמנעת ותלותית וכי ניכר חוסר בשלות רגשית ומודעות עצמית נמוכה. עוד התרשם השירות מקושי בבחינת השלכות ותוצאות מעשיה וקושי בהפעלת שיקול דעת בבחירות השונות בחייה.

עוד העריך השירות כי נאשמת 1 בעלת נטיה לתיאור אידאלי של קשריה המשפחתיים וזאת כחלק ממנגנון הגנה והקושי לבחון את מורכבות הקשרים המשפחתיים, החסכים והצדדים הפחות מתפקדים במשפחתה.

נאשמת 1 סיימה עשר שנות לימוד, גויסה לצבא בגיל המתאים ושירתה כסייעת כח עזר ופקידה בבית החולים "אסף הרופא". בתעודת השחרור שהציגה נאשמת 1 בפני השירות נכתב, בין היתר, כי "ביצעה תפקידה לשביעות רצון מפקדיה, שקטה, ממושמעת", ובסעיף ההתנהגות נרשם התנהגות טובה מאוד.

לאחר שירותה הצבאי הכירה בן זוג מהמגזר הערבי, לו נישאה בבית דין מוסלמי ללא ידיעת הוריה (מטעמי צנעת הפרט לא יפורטו פרטים נוספים). במשך שנה התגוררה בבית הוריו של בעלה ללא ידיעת הוריה כאשר בתקופה זו ניתקו הוריה את הקשר עמה.

בשל אלימות פיזית נטענת מתמשכת מצד בעלה, חזרה נאשמת 1 להתגורר בבית הוריה בהיותה הרה.

במשך השנים שבו בני הזוג להתגורר יחד אך לדברי נאשמת 1 בפני שירות המבחן האלימות של בעלה כלפיה נמשכה. נאשמת 1 ציינה כי בעלה מסרב להתגרש ממנה ומתנה גירושין בחזקה על בנם המשותף.

במהלך השנים נאשמת 1 התקשתה להשתלב במעגל התעסוקה ולא עבדה מלבד כשנתיים כמטפלת בקשישה דרך חברת סיעוד.

לדברי נאשמת 1 בפני השירות, בעקבות ההליך הפלילי, החלה במעקב פסיכיאטרי תרופתי במרפאה לבריאות הנפש באשדוד. מקבלת טיפול תרופתי הרגעי.

נאשמת 1 הועמדה בפיקוח שירות המבחן במסגרת הליך המעצר אך מסיבות שונות, לא הצליחה להירתם מהליך טיפולי.

נאשמת 1 התקשתה לתת הסבר אודות המניעים והסיבות שהובילו אותה לבצע את העבירות, גילתה התייחסות

מצמצמת וקונקרטית, תוך קושי לבחון את המניעים הרגשיים להתנהגותה, וקושי בהבנת תוצאות והשלכות מעשיה על הקורבנות.

צוין כי ניכרים מניעים תועלתניים וקונקרטיים בביצוע העבירות, תוך קושי לראות את הפגיעה באחר וקושי לגלות אמפתיה.

לאור כל האמור, המליץ השירות על הטלת ענישה מוחשית של מאסר.

ב"כ הנאשמת בפני כב' הש' רום, בדיון מיום 6/5/13, עתר לתסקיר משלים נוסף לאור מאפייני התסקיר שהוגש ובכלל זאת מצבה הנפשי של הנאשמת.

בתסקיר משלים מיום 27/6/2013 צוין כי השירות לא התרשם משינוי מהותי בעמדותיה של הנאשמת וביכולתה לבחון את הפגיעה בקורבנות ואת השלכות ותוצאות מעשיה על הקורבנות.

הנאשמת 1 ביטאה בפני השירות רצונה לשתף פעולה ולהשתלב בהליך טיפולי. צוין כי להערכת השירות, לנאשמת 1 אין קושי להגיע לפגישות כפי הנדרש אך השירות זיהה קושי ביכולתה להפנים תכנים טיפוליים וביכולתה לעבור תהליך ממשי של שינוי בשל מאפייני אישיותה כמפורט לעיל. עם זאת, הופנתה נאשמת 1 לקבוצה טיפולית לנוכח סיכויי השקום.

מתסקיר משלים מיום 2/10/2013 עולה כי נאשמת 1 החלה ביום 2/9/2013 בטיפול קבוצתי לנשים עוברות חוק, מצויה בשלב הראשוני של הטיפול הקבוצתי, משתפת פעולה באופן המותאם לשלב שבו הקבוצה נמצאת ומבטאת קשייה וחששותיה בעיקר בנוגע לעצמה.

השירות התרשם שניכרת רמת מודעות נמוכה באשר להבנה מעמיקה של מעשיה והשלכותיהם. צוין כי ניכר ריכוז עצמי במחירים ובנזקים שנגרמו לה כתוצאה ממעורבותה בעבירות, רמת בווה בשל מעשיה וחשש מאפשרות ענישה שתכלול מאסר בפועל.

עוד התרשם השירות, כי נאשמת 1 מתקשה לגייס מוטיבציה למציאת עבודה, מגלה דפוסים תלתיים בהוריה ומתקשה ביכולת לעצמאות ונפרדות כלכלית ומשפחתית.

לאור האמור, המליץ השירות על העמדת נאשמת 1 בצו מבחן למשך שנה, לצד הטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות אם תימצא מתאימה לכך, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

מתסקיר משלים מעקבי, מיום 31/3/2014, עולה כי נאשמת 1 המשיכה בהגעה רציפה ועקבית לטיפול הקבוצתי. מנחות הקבוצה מסרו כי עדיין בשלב זה גילתה נאשמת 1 יכולת מצומצמת בטיפול לקחת חלק פעיל ומשתף ביוזמתה. עם זאת, ההתרשמות היתה כי עצם השתתפותה בתהליך הקבוצתי מסייע בהגברת מודעות עצמית וחיבור רגשי ולאחרונה חלה התקדמות ברמת הביטחון של נאשמת 1 לבטא את עצמה. עוד נמסר כי מדובר בקבוצה ארוכת טווח וכי נאשמת 1 תמשיך את השתתפותה עד להשגת שינוי ממשי, בין היתר, בהגברת רמת המודעות ובהבנת הדפוסים העומדים ברקע לביצוע העבירות.

השירות שב על המלצתו להמשך הטיפול, העמדת נאשמת 1 בצו מבחן, הטלת מאסר לריצוי בדרך של עבודות

שירות אם תימצא מתאימה לכך, מאסר מותנה והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

מתסקיר מסכם מיום 28/10/2015, עולה כי נאשמת 1 המשיכה בטיפול הקבוצתי וכי משך כשנתיים, עד לסיום השתתפותה בטיפול שיתפה פעולה באופן מלא בהגעה רציפה ועקבית למפגשים, גילתה רצינות ומחויבות לדרישות השונות במסגרת הקבוצה. נמסר כי במהלך התהליך הקבוצתי צברה נאשמת 1 יותר ביטחון ואמון ובסיום התהליך הטיפולי ניכר שנאשמת 1 יותר בטוחה בעצמה, בעלת יכולת יותר טובה להביע את דעתה. עוד צוין, כי ניכר שנאשמת 1 נתרמה מעצם ההתקשרות ומהקשרים החברתיים שיצרה, עברה תהליך בו הצליחה להבין יותר את משמעות בחירתה והתנהגותה בביצוע העבירות ונטלה אחריות מלאה על מעשיה, ביטאה צער על מעשיה ויכולת להבין את הפגיעה באחר.

סופו של דבר, שב השירות על המלצתו להשית על נאשמת 1 עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית.

צוין כי אין המלצה להעמדת נאשמת 1 בצו מבחן מאחר ונטלה חלק בטיפול קבוצתי במשך שנתיים ונתרמה ממנו בהתאם ליכולותיה כמתואר.

5.

אף בעניינה של נאשמת 2 הוגשו חמישה תסקירי שירות המבחן.

מתסקיר השירות מיום 30/4/2013 עולה כי נאשמת 2, כבת 30, נשואה ואם לשלושה ילדים בגילאי 4, 3 ותינוק כבן חודשיים, מתגוררת עם משפחתה בעיר לוד ואינה עובדת.

נאשמת 2 נטולת עבר פלילי.

נאשמת 2 לא גויסה לצבא ולמדה משך מספר חודשים ספרות אך לא הצליחה להשתלב בתעסוקה בתחום זה.

נאשמת 2 הכירה את בעלה לפני כתשע שנים. בתחילת נישואיהם, התנגדה משפחת נאשמת 2 לנישואים בעיקר על רקע מוצאו של בעלה, ערבי מוסלמי, אך כיום תיארה קשר תקין עם אמה ואחיה הצעיר.

נאשמת 2 נטלה בפני השירות אחריות על ביצוע העבירות אך צוין שניכר שבשלב זה ממוקדת בעצמה ובחשש שלה מפני העונש הצפוי לה והשלכותיו האפשריות על משפחתה. לדבריה, נאשמת 1 הינה חברת ילדות שלה.

נאשמת 2 תיארה כי ברקע לביצוע העבירות עומדים מצוקה כלכלית קשה של המשפחה והיעדר יכולת לספק לילדיה את צרכיהם.

עוד צוין כי נאשמת 2 התקשתה להביע אמפתיה כנה כלפי הקשישים בהם פגעה אך עם זאת ציינה שבכוונתה להשיב למתלוננים את כספם.

צוין שהשירות סבור שנאשמת 2 ביצעה את העבירות על רקע כוחות אגו חלשים, ללא בשלות לבחון את תוצאות והשלכות מעשיה בהיותה רואה את התנהגותה כמתוארת בכתב האישום המתוקן כפתרון קל ומהיר לבעיותיה.

במסגרת פיקוח המעצר בהליך זה, שולבה נאשמת 2 בקבוצה טיפולית אך השתתפותה בקבוצה הסתיימה

לאחר תקופה קצרה לאור קשייה לעמוד בכללי הקבוצה, בהגעה עקבית וסדירה וכן בשל קשייה לבחון לעומק את הרקע לביצוע העבירות ואת משמעות מעשיה. צוין כי אף לפגישות פרטניות לא הגיעה נאשמת 2 כנדרש ולא עברה הליך טיפולי משמעותי.

השירות העריך סיכון גבוה לביצוע עבירות בעתיד והמליץ על הטלת עונש מוחשי, מרתיע וקונקרטי שימחיש לנאשמת 2 את חומרת מעשיה ויאפשר לה לבחון לעומק את השלכותיהם על הקשישים הנפגעים ממעשיה המתוארים.

השירות נמנע מהמלצה טיפולית בעניינה של נאשמת 2.

בתסקיר משלים מיום 16/6/2013 צוין כי ניכר שבעיתוי הנוכחי חוותה נאשמת 2 לראשונה זעזוע סביב ההליך המשפטי והשלכותיו האפשריות על חייה. השירות התרשם כי נאשמת 2 משתפת פעולה ועורכת מאמצים כנים לבחון לעומק באופן ביקורתי את התנהגותה ואת המניעים שעמדו ברקע לביצוע העבירות. נאשמת 2 החלה להתייחס להשלכות מעשיה על הנפגעים והביעה רגשות אמפתיה כלפיהם.

נאשמת 2 הביעה מוטיבציה ראשונית ובסיסית להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן אך לאור התנהלותה הבעייתית בעבר במסגרת הטיפול בשירות המבחן, הטיל השירות ספק באשר ליכולתה ומחויבותה לעמוד בנדרש ממנה במסגרת הטיפול. סופו של דבר, הוחלט לאפשר לנאשמת 2 להוכיח את מחויבותה לטיפול והוצע לנאשמת 2 להשתלב בטיפול ייעודי בתחום המרמה ועבירות רכוש ונאשמת 2 הביעה הסכמתה ומחויבותה להשתלב בטיפול והדין נדחה לשם כך.

מתסקיר משלים מיום 1/10/2013 עולה כי נאשמת 2 הגיעה לשיחות פרטניות כנדרש ושיתפה פעולה. השירות התרשם כי נאשמת 2 עדיין מתקשה בהתבוננות מעמיקה על מעשיה.

נאשמת 2 הגיעה לראיון קבוצתי לצורך בדיקת התאמה לקבוצה הטיפולית באיחור אך נמצאה מתאימה להשתלב במסגרת הקבוצה שעתידה להיפתח.

מתסקיר משלים מיום 22/1/2014 עולה כי נאשמת 2 החלה השתלבות בקבוצה הטיפולית בחודש אוקטובר 2013, מסרה כי היא מצליחה להיעזר בטיפול, שמסייע לה להבין את הסיבות שעמדו ברקע לביצוע העבירות, מחזק אותה ועוזר לה בהתמודדות עם קשייה במסגרת המשפחתית והתעסוקתית.

צוין כי נאשמת 2 התמידה בהגעה למפגשים הטיפולים ושיתפה פעולה כנדרש.

עוד צוין כי לאחרונה חוותה נאשמת 2 קשיים נוספים למתואר לעיל על רקע התפתחותה הלא תקינה של בתה בת השלוש וחצי והופנתה לבדיקה פסיכיאטרית במסגרת קופת חולים (הוגש תעוד רפואי מפורט).

לאור זאת, על מנת לאפשר לנאשמת 2 להמשיך בתהליך השיקומי בו השתלבה, המליץ השירות כי אם יוטל על נאשמת 2 עונש מאסר לבחון אפשרות ריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר מותנה וצו מבחן.

מתסקיר משלים מיום 27/10/2015 עולה כי נאשמת 2 סיימה את ההליך הטיפולי הקבוצתי בחודש מאי 2014

ועם סיום הטיפול הקבוצתי, המשיכה נאשמת 2 בשיחות פרטניות בשירות המבחן.

צוין כי ההחלטה לסיים את הטיפול הקבוצתי בעניינה של נאשמת 2 היתה על רקע מצוקה רגשית שעלתה עקב קשיים ביחסים בינאישיים עם חלק מחברי הקבוצה ולאור הערכה כי נאשמת 2 זקוקה לטיפול פרטני.

עוד צוין כי ניכר שבטיפול החלה נאשמת 2 לפתח יכולת להתבוננות מעמיקה על מעשיה העברייניים, על הפגיעה שהסבה לקשישים נפגעי העבירה ולחומרת מעשיה. כל זאת, לצד העלאת ועיבוד קשייה סביב תפקודה כאם לילדה בעלת צרכים מיוחדים וקשייה להשתלב בתחום התעסוקתי.

מתסקיר עולה כי במועד עריכת התסקיר היתה נאשמת 2 בחודש תשיעי להריונה.

השירות העריך כי למרות ההישגים הטיפולים שהשיגה נאשמת 2 עד כה בטיפול שהפחיתו באופן משמעותי את הסיכון להישנות עבירות, נאשמת 2 היתה יכולה להיתרם מטיפול נוסף. נוכח התנגדותה לכך, שלהערכת השירות נעוצה גם בעובדה שנאשמת 2 ממוקדת בטיפול בילדיה ובלידה הצפויה, ולאור הערכת נאשמת 2 שמיצתה את ההליך הטיפולי במסגרת שירות המבחן, נמנע השירות מהמלצה לצו מבחן.

השירות שב על המלצתו לכך שאם יוטל על נאשמת 2 עונש מאסר ניתן יהיה לרצותו בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה.

6. בטיעוניה לעונש, ב"כ המאשימה עתרה להשית על שתי הנאשמות עונש מאסר משמעותי למשך חמש שנים, לצד קנסות משמעותיים, כולל פיצוי למתלוננים או לעזבון, התחייבות ומאסר מותנה ארוך ומשמעותי.

צוין כי העבירות בוצעו כנגד קשישים, שחלקם נפטרו מאז ביצוע העבירות.

לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם באירוע הכניסה לבית ונטילת כרטיס אשראי נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר ובאירוע שבו, בנוסף, משכו כסף מזומן באמצעות כרטיס האשראי שגנבו המתחם נע בין 18 ל-30 חודשי מאסר.

בעבירה של הסגת גבול המתחם נע בין 6 ל-12 חודשים.

ב"כ המאשימה הדגישה את התחכום הנדרש לביצוע העבירות, ניצול חולשת הקשישים.

לעניין נאשמת 2 צוין כי ניצלה את מעמדה כעובדת בחברת שיווק (אישום 9).

בטיעוניה לעונש, בין היתר, ב"כ נאשמת 1 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן.

לשיטת ב"כ נאשמת 1, מדובר באירוע אחד רב פרטים.

ב"כ נאשמת 1 הדגיש שבאף מקרה לא נעשה שימוש באלמות וכן שחלקה של נאשמת 1 היה לשוחח עם המתלוננים בעוד שנאשמת 2 נטלה את החפצים מהדירות.

לעניין האישום התשיעי, עתירת ב"כ נאשמת 1 לאפשר לנאשמת 1 לחזור בה מהודאתה נדחתה. ב"כ נאשמת 1 ציין לעניין אישום זה כי חלקה של נאשמת 1 היה נמוך לאין שיעור מחלקה של נאשמת 2.

ב"כ נאשמת 1 הפנה לתסקירי שירות המבחן לעניין נסיבותיה האישיות של נאשמת 1 וההליך הטיפולי שעברה, הדגיש את הודאת נאשמת 1 בהזדמנות הראשונה, גם במשטרה וגם בבית המשפט, עברה הנקי והיעדר תיקים פליליים נוספים ממועד ביצוע העבירות.

בנוסף, צוין כי נאשמת 1 הפקידה סך של ₪ 4,500 בקופת בית המשפט עבור פיצוי למתלוננים.

בטיעונו לעונש, בין היתר, ב"כ נאשמת 2 עתר לאמץ המלצת שירות המבחן ולהשית על נאשמת 2 עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, קנס, פיצוי וענישה צופה פני עתיד.

ב"כ נאשמת 2 הדגיש כי העבירות העיקריות שביצעו הנאשמות הן עבירות הגניבה ועבירת ההתפרצות נלווית לעבירה זו.

לעניין נסיבותיה האישיות של נאשמת 2 ציין ב"כ נאשמת 2 כי לנאשמת 2 חובות בהוצאה לפועל וכי בתה של נאשמת 2 כבת שש סובלת מאוטיזם בדרגה 2 (נ/1).

נאשמת 2 הפקידה סך של ₪ 5,000 והטבעת שנגנבה הושבה לבעליה עם מעצר נאשמת 2.

בדברה האחרון, הביעה נאשמת 1 חרטה ובושה על מעשיה. לשאלת בית המשפט, השיבה נאשמת 1 כי הינה מתגוררת אצל הוריה, עבדה לפני כחודשיים בחנות בגדים אך בגלל המשמרות עזבה את עבודתה.

נאשמת 2, בדברה האחרון, הביעה חרטה על מעשיה וציינה שלא תשוב על מעשים מסוג זה. לדברי נאשמת 2, כיום היא "נמצאת במקום אחר, מקום הרבה יותר טוב".

7. בשקולי קביעת מתחם העונש ההולם בעניין של הנאשמות, יובאו בחשבון הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מן העבירות בהן הורשעו, מידת הפגיעה בערכים מוגנים אלה, נסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות ענישה נוהגת.

יצוין כי בשים לב לסמיכות האירועים ולדמיון ביניהם מצאתי מקום להניח שמעשי הנאשמות המתוארים בכתב האישום המתוקן מהווים פרשה אחת בבחינת "אירוע אחד" בהקשר לקביעת עונשן של הנאשמות (סעיף 40ג לחוק העונשין).

בכלל הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמות - זכות הפרט להגנה על שלומו, בטחונו, פרטיותו, כבודו, קניינו, רכושו ועוד.

בקביעת מתחם העונש ההולם בעניין של הנאשמות יש ליתן משקל לכך שהנאשמות ניצלו תמימותם של

קשישים תוך תחבולה להיכנס לביתם על מנת לגנוב, להישנות המעשים ותקופת ביצוע העבירות- יומיים (אישומים 1-8) וכשבויעים לפני כן ביצוע העבירות המתוארות באישום התשיעי (לענין אישום זה ניתן לקבל עמדת ב"כ הנאשמת 1 באשר לחלקה ביחס לחלקה של האחרת אולם לא מצאתי מקום מטעם זה לאבחן בין עניינן לענין התוצאה העונשית).

עוד יינתן משקל לסכום הכולל של הגניבות- כ-12,000 ₪.

בעניין ע"פ (מחוזי חיפה) 2745/07 **דהאן נ' מדינת ישראל** (15/5/2008) נדחה ערעור המערער שהורשע ב-13 עבירות התפרצות וגניבה בבתי קשישים ו-10 עבירות הונאה וניסיון הונאה בכרטיסי חיוב, בגין נדון, בין היתר, לחמש שנות מאסר.

יצוין כי עניין זה חמור משמעותית מעניינן של הנאשמות, הן ביחד לשיטת ההתפרצות- בפסק הדין צוין כי המערער ביחד עם אחר, התפרץ לבתי הקשישים על ידי שבירת המנעול, והן ביחס לסכום הכספים שנגנבו- בעניינו של המערער, סכומים נכבדים שנעו בין 4,000 ש"ל ל-8,500 ₪ לכל קרבן בנוסף לתכשיטים שנגנבו מבתי הקשישים.

בעניין אחר, כפי שהפנה ב"כ נאשמת 1, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו עתרו להשית שישה חודשי מאסר על נאשמת שיחד עם אחרת פנתה לנתינים זרים, הציגה עצמה כשוטרת ובדרך זו גנבה כספים מהנתינים הזרים (ת"פ (אשקלון) 48301-03-12 **מדינת ישראל נ' עשוש**). בשים לב לכך שהנאשמות שלפני הורשעו בחמש עבירות של התפרצות, הנני סבורה שמתחם העונש שנקבע בעניין שנדון בפסק הדין אינו מתאים לעניינן של הנאשמות.

לאור כל האמור, נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם בעניינן של הנאשמות כנע בין שמונה חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר בפועל.

8. בשים לב למתחם הענישה שנקבע, הרי שעתירת ההגנה הינה לחריגה ממתחם העונש ההולם.

סעיף 40ד לחוק העונשין מאפשר חריגה ממתחם העונש ההולם מקום שבית המשפט התרשם כי הנאשם השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם.

לעניין נאשמת 1, תואר בהרחבה ההליך הטיפולי הארוך שעברה, משך כשנתיים. יצוין כי מדובר נטולת עבר פלילי, שהודתה בהזדמנות הראשונה, הן בתחנת המשטרה והן בבית המשפט.

אמנם ההליך הטיפולי ידע עליות ומורדות אך כפי שניתן לראות מהאמור בתסקירים הדבר נבע מנתוני אישיותה של הנאשמת 1 ולא מהיעדר מוטיבציה. עם כל הקושי של נאשמת 1 במסגרת ההליך הטיפולי, לא ויתרה נאשמת 1, הקפידה להגיע בקביעות לפגישות הקבוצה ולעשות כל המוטל עליה במסגרת ההליך הטיפולי. לא ניתן להתעלם מכברת הדרך המשמעותית שעברה נאשמת 1 במסגרת ההליך המשפטי ולהשקפתי יש לעודד את הנאשמת להמשיך ללכת בדרך זו.

לאור זאת, הנני סבורה כי באיזון בין השיקולים השונים, בבחינה האם לשלוח את נאשמת 1 למאסר לריצוי בפועל, לאחר שנתיים שבהם עברה הליך טיפולי משמעותי או לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק במאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, הכף נוטה לטובת הימנעות משליחת נאשמת 1 למאסר מאחורי סורג ובריח.

לנסיבות שצינה ב"כ המאשימה, במיוחד הכיעור שבמעשי הנאשמות, המתבטא בניצול תמימותם וחולשתם של קשישים, יינתן משקל לעניין רכיבי הענישה האחרים.

אף לעניין נאשמת 2 מצאתי מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהימנע משליחת נאשמת 2 למאסר מאחורי סורג ובריח. אמנם ניתן לראות כי נאשמת 2 נתקלה בקשיים לעמוד בכללי הקבוצה וכפי שעולה מהתסקיר האחרון שהוגש בעניינה, הביעה התנגדות להמשך ההליך הטיפולי על אף ששירות המבחן סבר שיכלה להיתרם מהליך שכזה.

עם זאת, אף נאשמת 2 השיגה הישגים טיפוליים כמפורט לעיל והתרשמתי כי יש סיכוי של ממש שתשתקם אם תימנע שליחתה למאסר בפועל.

בנוסף, הגם שאין מדובר בשיקול הנמנה עם השיקולים המפורטים בסעיף 40 לחוק העונשין, לא ניתן להתעלם מנסיבותיה האישיות של נאשמת 2 - אם לילדה בעלת צרכים מיוחדים, שאף בהן יש כדי להשליך על סיכוייה להשתקם במיוחד אם תישלח לרצות עונש מאסר בפועל.

נסיבות אלה, לצד נסיבות העבירות וההליך הטיפולי שעברה, התרשמות שירות המבחן כמפורט לעיל עברה הנקי ובמידה מסוימת הודאתה (לאחר שחזרה בה מכפירתה), מאפשרות לטעמי העדפת שיקול השיקום וחריגה ממתחם העונש ההולם בנסיבות המיוחדות שלפניי.

אף בעניינה של נאשמת 2 לנסיבות שצינה ב"כ המאשימה יינתן משקל לרכיבי הענישה שהינם צופי פני עתיד.

לעניין רכיב הפיצוי, אמנם היה מקום להשית רכיב פצוי לטובת המתלוננים, אולם נוכח חלוף הזמן והקושי שיהיה כרוך באיתור מתלוננים או עזבונם נראה כי הדבר לא יהיה מעשי, זאת ועוד ובעיקר - יש להניח שחברות האשראי פיצו המתלוננים בזמנו, כדרכם במקרים אלה, על כן אמנע מהטלת רכיב פיצוי.

עם זאת, בהינתן שהמניע לעבירות כלכלי יהיה נכול להטיל רכיב כספי הן מוחשי והן צופה פני עתיד בדמות קנס והתחייבות.

9. לפיכך הנני דנה הנאשמות לעונשים הבאים:

נאשמת 1:

1. 6 חודשי מאסר.

עמוד 11

2. 8 חודשי מאסר מותנים, למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שנאשמת לא תעבור עבירת מרמה או רכוש מסוג פשע או עבירת פשע בניגוד לחוק כרטיסי חיוב.
3. 5 חודשי מאסר מותנים, למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שנאשמת לא תעבור עבירת רכוש או מרמה מסוג עוון או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק כרטיסי חיוב.
4. קנס כספי בסך 5,000 ₪.
5. תוך 7 ימים, הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ שלא יעבור תוך שנתיים מהיום אחת מהעבירות בהן הורשעה. לא תחתום, תיאסר לתקופה של 30 ימים.

נאשמת 2:

1. 6 חודשי מאסר.
2. 8 חודשי מאסר מותנים, למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שנאשמת לא תעבור עבירת רכוש או מרמה מסוג פשע או עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק כרטיסי חיוב.
3. 5 חודשי מאסר מותנים, למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שנאשמת לא תעבור עבירת רכוש או מרמה שמסוג עוון או עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק כרטיסי חיוב.
4. קנס בסך 5,000 ₪.
5. תוך 7 ימים הנאשמת תחתום על התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ שלא יעבור תוך שנתיים מהיום אחת מהעבירות בהן הורשעה. לא תחתום, תיאסר לתקופה של 30 ימים.

באשר לרכיב המאסר, המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות. נאשמת 1 תרצה את המאסר במתנ"ס דיונה באשדוד כמפורט בחוות דעת הממונה מיום 2/12/2015 ונאשמת 2 תרצה את המאסר במפעל חסד יד ביד בלוד כמפורט בחוות דעת הממונה מיום 28/1/2016.

מובהר כי מוטלות על הנאשמות החובות כדלקמן:

כל אחת מהנאשמות תתייצב בפני המפקח על עבודות השרות ביום 19/6/23016 בשעה 08:00 במפקד מחוז דרום ביחידה לעבודות השרות ליד כלא באר שבע- נאשמת 1 והנאשמת 2 כפי שקבע הממונה בחוות דעתו האחרונה.

- כל אחת מן הנאשמות תעדכן את הממונה על עבודות השרות בדבר כל שינוי ככל שיחול בכתובת מגוריה.
- על הנאשמות לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכל הפרה תביא להפסקה מנהלית וריצוי העונש

במאסר ממש.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז אייר תשע"ו, 24/05/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הקנס ישולם מן הפקדונות והיתרה תוחזר לנאשמות ככל שלא רובץ על הכספים עיקול.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט"ז אייר תשע"ו, 24/05/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כמבוקש. הפר' יחתם אלקטרונית וימסר לצדדים לאחר הגהה.

ניתנה והודעה היום ט"ז אייר תשע"ו,

24/05/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , שופטת

הוקלד על ידי אורן חלפון